

Lausten: I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der,

„at de talrige private Elektricitetsforsyningsværker, der er opstaaet, siden Loven af 1903 blev givet, ikke under den nuværende Ordning er i Stand til at føre fyldestgørende Kontrol med de Installationsarbejder, som udføres i Tilslutning til vedkommende Selskabs Ledninger“.

Det vilde derfor være af stor Betydning, hvis Forsyningsværkerne ved Vedtagelsen af dette Lovforslag kunde blive fritaget for eller faa Lettelse med Hensyn til den Kontrol, de skal udøve. Men saaledes er det jo slet ikke. Det siger sig selv, at den rivende Udvikling, der har været og endnu er med Hensyn til Elektricitetens Anvendelse ganske særlig i Landkommunerne, i stedse stigende Grad nødvendiggør en effektiv Overvaagen af, at disse Arbejder udføres samvittighedsfuldt og forskriftsmæssigt. Jeg tror ikke, at det i saa høj Grad kommer an paa, hvilken Myndighed det er, der har Ret til at udstede eller tilbagekalde Autorisation, som paa, at de Personer, der faar denne, virkelig er kvalificerede til at udføre Arbejdet og kender til det baade teoretisk og praktisk. I den Henseende tror jeg nok, at der er en Del Mangler mange Steder.

Det, der kan fremføres ved dette Lovforslags Behandling, maa jo i høj Grad være præget af vedkommende Talers Lokalkendskab; enhver kender bedst Forholdene paa sin Egn. I den Kommune, hvor jeg kender Forholdene bedst, haandhæves Bestemmelserne paa den Maade, at vedkommende Ansøgninger om Autorisering skal rettes til det tekniske Udvalg, og dette skal da efter at have undersøgt Ansøgnernes Kvalifikationer lade Ansøgningerne gaa til Kommunalbestyrelsen. Det er da denne, som træffer Afgørelsen. Saa længe den gældende Lov ikke ændres saaledes, at der forlanges Fagprøver for at opnaa Autorisation som Installatører, vil jeg anse den Ordning, at Kommunalbestyrelsen giver Autorisationen, for bedre end den, der tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag, idet jeg gaar ud fra, at baade det tekniske Udvalg og Kommunalbestyrelsen paa den Plads, hvor Bemyndigelsen ønskes, kender Ansøgerne og deres Ydeevne bedre end Folk, som maaske bor langt derfra i en anden By, og det kan sikkert ikke undgaas alle Steder, at man i enkelte Tilfælde beskylder Kommunalbestyrelsen for personlig Hensyntagen ved Behandlingen af den Slags Ansøgninger. Der kunde maaske til Fordel for Lovfor-

slaget fremføres, at dette Forhold vil blive bedre, hvis det er den paa Stedet boende Institution, der har med det at gøre, men jeg tror ikke paa dette. Jeg er foreløbig ikke sikker paa, at det vil være rigtigt at tage det Ansvar, som der er ved en Autorisering, fra Kommunalbestyrelsen og lægge det andre Steder hen. — I øvrigt er jeg glad ved, at der er foreslaaet Udvalg om Sagen, og saa maa vi se, hvordan det gaar.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de forskellige Ordførere for deres gennemgaaende velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Jeg maa dog lige overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) sige, at jeg tror ikke, hans Fortolkning er rigtig; at den Ret, som Kommunerne allerede nu har, vil de ogsaa kunne anvende paa dette Omraade, saaledes at Lovforslaget i og for sig skulde være overflødigt. For Øjeblikket er det jo nemlig saaledes, at undertiden kan man kun antage visse Personer med særlige Kvalifikationer, men paa det Omraade, som man nu udstækker Loven til, kan man tage Personer, der ikke har disse Kvalifikationer. For at man kan faa en vis Kontrol paa dette Omraade, er det, at Lovforslaget er fremkommet. At Afgørelsen overlades til Kommunerne, sker ud fra Synspunktet, at man vil give Kommunerne et vist Selvstyre.

Jeg skal i øvrigt ikke indlade mig nærmere paa Lovforslaget, da de Spørgsmaal, der nu er kommet frem, formentlig vil blive drøftet i det kommende Udvalg.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne i Tilslutning til den Udtalelse, der nu faldt fra den højtærede Justitsminister, sige, at jeg tror ikke, at den Fortolkning, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) gjorde gældende med Hensyn til Kommunerne Ret til at lade overføre til en anden Myndighed Retten til at autorisere, holder Stik, thi det ligger i Sagens Natur, at naar der staar i Loven, at det er Kommunalbestyrelsen, der autoriserer eller tilbagekalder Autorisation, saa er det Kommunalbestyrelsen, og selv om et Flertal indenfor Kommunalbestyrelsen maatte vedtage, at Byraadet skulde afgive sin Ret, vilde hvert enkelt Medlem af Byraadet kunne protestere herimod, og de Folk, der søger om Autorisation, kunde med Loven i Haand forlange deres Sag indanket for Kommunalbestyrelsen.

Grundlaget for det foreliggende Lovforslag er i Virkeligheden et Ønske fra